

P9_TA(2023)0134

Gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester

Europa-Parlamentets beslutning af 9. maj 2023 om gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester (2022/2038(INI))

(C/2023/1062)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til medlemsstaternes beføjelser til at udvikle ambitiøse kulturpolitikker på det audiovisuelle område i overensstemmelse med artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 6 og 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juli 2020 med titlen »Retningslinjer for den praktiske anvendelse af kriteriet om væsentlig funktionalitet med hensyn til definitionen af en »videodelingsplatformstjeneste« i henhold til direktiv om audiovisuelle medietjenester« ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juli 2020 med titlen »Retningslinjer i medfør af artikel 13, stk. 7, i direktivet om audiovisuelle medietjenester for beregningen af andelen af europæiske programmer i on demand-kataloger og for definitionen af et lille publikum og en lav omsætning« ⁽⁴⁾,
- der henviser til den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog, særligt dens bestemmelser vedrørende medier,
- der henviser til Rådets konklusioner af 4. april 2022 om fastlæggelse af en europæisk strategi for de kulturelle og kreative industriers økosystem ⁽⁵⁾,
- der henviser til aftalememorandummet mellem de nationale tilsynsmyndigheder, der er medlemmer af Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA) af 3. december 2020,
- der henviser til den styrkede adfærdskodeks om desinformation fra 2022,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. december 2020: »Europas medier i det digitale årti: En handlingsplan til støtte for genopretning og transformering« (COM(2020)0784),
- der henviser til studiet fra Temaafdelingen for Struktur- og Samhørighedspolitik under Generaldirektoratet for Interne Politikker fra november 2022 med titlen »Implementation of the Revised Audiovisual Media Services Directive — Background Analysis of the main aspects of the AVMSD audit« (Implementeringen af det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester — baggrundsanalyse af de vigtigste aspekter af revisionen af AVMS-direktivet i 2018),

⁽¹⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69.

⁽³⁾ EUT C 223 af 7.7.2020, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 223 af 7.7.2020, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT C 160 af 13.4.2022, s. 13.

- der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), samt bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A9-0139/2023),
- A. der henviser til, at direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet) bør spille en central rolle med hensyn til at strukturere det europæiske audiovisuelle økosystem med udgangspunkt i principperne om beskyttelse af kulturel og sproglig mangfoldighed og meningspluralisme og fremme af distribution og produktion af europæiske audiovisuelle medietjenester i Den Europæiske Union;
- B. der henviser til, at den seneste revision af AVMS-direktivet, der blev vedtaget den 28. november 2018, skabte en ramme for styrkelse af oprindelseslandsprincippet og forbedring af forbrugerbeskyttelsen, navnlig for mindreårige og personer med handicap, i onlineverdenen;
- C. der henviser til, at oprindelseslandsprincippet er fastsat i EU-retten, specifikt i AVMS-direktivets artikel 2, stk. 1, og har vist sig at være en vigtig søjle for fri og uhindret udbredelse af information og for grænseoverskridende distribution af audiovisuelle medietjenester ved at skabe retssikkerhed; der henviser til, at den udgør et vigtigt grundlag for at beskytte udbydere af audiovisuelle medietjenester og muliggør investeringer i innovative og kreative produktioner og forbedringer for så vidt angår at gøre europæiske audiovisuelle værkers lettere at finde;
- D. der henviser til, at det reviderede AVMS-direktiv har til formål at støtte og gavne europæiske kulturelle frembringelser og kulturel mangfoldighed i en audiovisuel sektor i forandring i overensstemmelse med andre regler, såsom bestemmelsen om ophavsret i direktiv (EU) 2019/790⁽⁶⁾, som kræver et rimeligt vederlag til rettighedshaverne;
- E. der henviser til, at oprettelsen af et område uden indre grænser for audiovisuelle medietjenester, der også sikrer et højt beskyttelsesniveau for mål af almen interesse, ikke i tilstrækkelig grad kan gennemføres af medlemsstaterne alene og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan;
- F. der henviser til, at ny horisontal lovgivning på EU-plan gør det nødvendigt at præcisere dens forbindelse til denne specifikke retlige ramme for udbydere af audiovisuelle medietjenester på en konsekvent og sammenhængende måde;
- G. der henviser til, at risikoen for konflikter, og dermed behovet for konsekvens og sammenhæng, er vokset væsentligt på det seneste som følge af lovgivning på EU-plan, der er vedtaget eller foreslået i det »digitale årti«, især forordningen om digitale tjenester⁽⁷⁾, som omhandler aktører i distributions- og værdikæden af audiovisuelt indhold og har direkte forbindelse til AVMS-direktivet; der henviser til, at der findes flere tydelige forbindelser i forslagene om en europæisk forordning om mediefrihed og forslaget til en forordning om politisk reklame, som vedrører sager, der direkte er relevante for den audiovisuelle mediesektor;
- H. der henviser til, at oplysninger om ejerskabet af medietjenesteudbydere og udbydere af videodelingsplatforme bør være let, omfattende og offentligt tilgængelige, da dette er af afgørende betydning for at begrænse yderligere mediekoncentration;
- I. der henviser til, at positiv tilskyndelse til og fremme af professionelle audiovisuelle medietjenester fra EU kan yde et vigtigt bidrag til den globale bekæmpelse af desinformation og falske nyheder; der henviser til, at dette bidrager til effektivt at opnå retten til information og fremme offentlige debatter på grundlag af mange forskellige holdninger;
- J. der henviser til, at et stort antal onlineplatforme ikke giver adgang til publikumsdata for værker, der distribueres af medietjenesteudbydere; der henviser til, at disse data imidlertid er uundværlige for tilpasning af politikker og støtte til skabelse af indhold;

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordningen om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

- K. der henviser til, at uafhængige og upartiske nationale og regionale medieregulerende myndigheder er en forudsætning for mediefrihed og -pluralisme, idet de har til opgave at beskytte medierne fra utidig politisk og kommerciel indblanding, ved at garantere uafhængige, ansvarlige og gennemskueligt handlende medietjenester;
- L. der henviser til, at ERGA i henhold til det reviderede AVMS-direktiv samler repræsentanter for nationale uafhængige tilsynsmyndigheder inden for audiovisuelle tjenester for at rådgive Kommissionen om en konsekvent gennemførelse af AVMS-direktivet og udveksle bedste praksis;
- M. der henviser til, at udnævnelsesprocedurerne for ledere af medietilsynsmyndigheder i mere end halvdelen af EU's medlemsstater risikerer ikke at være effektive nok til at begrænse risikoen for politisk og/eller økonomisk indflydelse⁽⁸⁾;
- N. der henviser til, at et stort antal virksomheder, der er aktive i EU's audiovisuelle medier, også er små og mellemstore virksomheder, hvilket kræver særlige sikkerhedsforanstaltninger for at kunne tilbyde en bred vifte af tjenester til et europæisk publikum;
- O. der henviser til, at såvel børns og unges som voksnes erhvervelse af mediekendskab er en uundværlig grundlæggende kompetence på grund af de digitale medietjenesters allestedsnærværende karakter og spredningen af informationskilder på internettet, og at denne ud over funktionel forståelse skal omfatte evnen til kritisk (selv-)refleksion vedrørende medieadfærd;
- P. der henviser til, at FN's handicapkonvention juridisk pålægger EU og alle dets medlemsstater at sikre retten til tilgængelighed (dens artikel 9), ytringsfrihed, meningsfrihed og adgang til information (dens artikel 21) samt deltagelse i kulturlivet (dens artikel 30);
- Q. der henviser til, at medlemsstaternes væsentligt forsinkede gennemførelse af AVMS-direktivet undergraver dets effektivitet;
1. kritiserer både visse medlemsstaters manglende vilje til at gennemføre AVMS-direktivet til tiden og Kommissionens generelle modvilje mod at indlede traktatbrudsprocedurer og dens sene offentliggørelse af retningslinjer; opfordrer disse medlemsstater til uden yderligere forsinkelse at gennemføre AVMS-direktivet fuldt ud;
 2. er bekymret over, at det på nuværende tidspunkt ikke er helt muligt at foretage en fuldstændig evaluering på grund af den forsinkede gennemførelse;
 3. minder om Kommissionens forpligtelse, som fastsat i AVMS-direktivets artikel 33, andet punktum, til senest den 19. december 2022 at fremlægge en rapport om AVMS-direktivets anvendelse, og minder medlemsstaterne om deres forpligtelser i henhold til AVMS-direktivets artikel 7, stk. 2, til på samme tidspunkt at aflægge rapport til Kommissionen om fremskridtene med hensyn til tilgængelighed; minder endvidere om Kommissionens forpligtelse til inden den 19. december 2021 at fremlægge en rapport om anvendelsen af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 1 og 2, på basis af information fra medlemsstaterne og et uafhængigt studie under hensyntagen til markeds- og teknologiudviklingen og målsætningen om kulturel mangfoldighed; beklager, at rapporten om anvendelsen af AVMS-direktivet for perioden 2014-2019 ikke er blevet formidlet bredt; bemærker, at denne rapport indeholder vigtige oplysninger til benchmarking af gennemførelsen af det reviderede AVMS-direktiv;
 4. anerkender definitionen af »europæiske programmer« som en åben og bred forståelse af begrebet »europæiske audiovisuelle produktioner« som fastlagt i Europarådets europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn af 5. maj 1989; minder om, at definitionen af europæiske programmer i AVMS-direktivet ikke berører medlemsstaternes mulighed for at fastlægge en mere detaljeret definition af medietjenesteudbydere i deres jurisdiktion; bekræfter, at definitionen af europæiske programmer bl.a. bør tjene til at fremme programmer, der er produceret i EU, til gavn for det europæiske kreative økosystem; minder i den forbindelse om, at Kommissionen har planlagt at offentliggøre en prognose for europæiske medier med henblik på at undersøge de vigtigste medietendenser og analysere deres potentielle indvirkning på mediemarkeder og forretningsmodeller; beklager, at denne rapport ikke kunne offentliggøres rettidigt; anmoder Kommissionen om at evaluere definitionen af europæiske programmer udelukkende på grundlag af videnskabelige resultater, der er opnået i samarbejde med ERGA og Det Europæiske Audiovisuelle Observatorium, og tage behørigt hensyn til prognoserne for de europæiske medier, der er direkte knyttet til den nuværende anvendelse af udtrykket »europæiske programmer«;

⁽⁸⁾ Data fra Center for Mediepluralisme og Mediefrihed, december 2022.

5. opfordrer Kommissionen til straks at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe manglerne og forhindre enhver form for misbrug af rettigheder i forbindelse med anvendelsen af AVMS-direktivets artikel 2, stk. 4;
6. mener, at enhver undtagelse vedrørende oprindelseslandsprincippet og indførelsen af nye hindringer og begrænsninger for den frie udveksling af tjenesteydelser som fastsat i artikel 56-62 i TEUF skal vurderes i forhold til beskyttelsen af proportionalitet, fleksibilitet, forudsigelighed og ikkeforskelsbehandling;
7. opfordrer Kommissionen til at gennemgå procedurerne i AVMS-direktivets artikel 3 og 4 for at undersøge, om de kan anvendes hurtigere og mere effektivt med det formål at styrke oprindelseslandsprincippet, samtidig med at alle berørte parter rettigheder overholdes;
8. bemærker, at de forskellige niveauer af reguleringsmæssig styrke, der findes for audiovisuelle medietjenester i forskellige miljøer, stadig skaber ulige vilkår, afhængigt af, om de afspilles via tv-udsendelser (play-out), på en videodelingsplatformstjeneste eller andre onlineplatformstjenester; er samtidig opmærksom på, at en af årsagerne er, at lovgivningen er knyttet til, om udbyderen har det redaktionelle ansvar for tjenesten eller ej; opfordrer til en større indsats for at opnå et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, beskyttelse mod skadeligt indhold eller beskyttelse af mindreårige på tværs af alle medietyper eller play-out-kanaler inden for rammerne af de muligheder, som AVMS-direktivet giver;
9. understreger, at anvendelsesområdet for AVMS-direktivet er blevet udvidet, således at udbydere af videodelingsplatforme i henhold til artikel 28b er blevet pålagt visse forpligtelser, såsom kravet om at træffe passende foranstaltninger til at beskytte mindreårige mod skadeligt indhold og alle brugere mod indhold, der tilskynder til vold eller had; fremhæver behovet for at sikre en korrekt gennemførelse af disse bestemmelser;
10. minder om, at videodelingsplatformstjenester ifølge Kommissionens meddelelse fra 2020 om retningslinjer for den praktiske anvendelse af kriteriet om væsentlig funktionalitet med hensyn til definitionen af en »videodelingsplatformstjeneste« i henhold til AVMS-direktivet, leverer audiovisuelt indhold, som i stigende grad tilgås af offentligheden, og at dette også gælder for sociale medietjenester, som er blevet et vigtigt middel til informationsudveksling; minder endvidere om, at visse sociale medietjenester i henhold til disse retningslinjer kan falde ind under anvendelsesområdet for de nye regler om videodelingsplatforme, hvis de opfylder visse kriterier.
11. minder om de centrale bestemmelser i AVMS-direktivet om beskyttelse af mindreårige, navnlig forbuddet mod at behandle mindreåriges data til kommerciel kommunikation; mener, at grænseoverskridende samarbejdsforanstaltninger, navnlig med henblik på beskyttelse af mindreårige, skal styrkes ved at styrke de nationale medietilsynsmyndigheders og andre kompetente myndigheders kapacitet til effektivt at håndtere konstaterede overtrædelser og dermed sikre en hurtig og effektiv indsats, samtidig med at der tilskyndes til koordinering mellem offentlige og private interessenter om forebyggende foranstaltninger; påpeger endnu en gang de muligheder, som artikel 4a i direktivet om audiovisuelle medietjenester giver, og gentager, at adfærdskodekser kan spille en vigtig rolle i denne henseende i betragtning af den hurtige udvikling af markedsføringsteknikker;
12. opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med gennemførelsen af AVMS-direktivet at gøre det klart og letforståeligt, navnlig for slutbrugerne, om beskyttelsen af mindreårige mod skadeligt indhold, beskyttelsen af offentligheden mod visse former for ulovligt indhold og indholdsrelaterede reklamebegrænsninger i AVMS-direktivet finder anvendelse på det medium, der anvendes, særligt online;
13. er af den opfattelse, at horisontal lovgivning, der finder anvendelse på audiovisuelle medietjenester, f. eks. forordningen om digitale tjenester, eller horisontale standarder for sam- og selvregulering, f.eks. den styrkede adfærdskodeks om desinformation fra 2022, konsekvent bør fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med AVMS-direktivets målsætninger; understreger behovet for at minimere de lovgivningsmæssige forskelle, der eksisterer mellem audiovisuelle tilbud fra forskellige udbydere ved at styrke den retlige sammenhæng mellem sektorspecifik lovgivning og horisontal lovgivning; mener, at dette ville skabe retssikkerhed for forskellige europæiske love gennem en klar fortolkning, der ville gøre det muligt at anvende sektorlovgivningen, og som ville forblive i overensstemmelse med målene og værdierne i AVMS-direktivet, såsom uafhængigt tilsyn og beskyttelse af redaktionelt indhold, respekt for den menneskelige værdighed, beskyttelse af mindreårige, offentlig sikkerhed og tryghed samt en pluralistisk og velfungerende demokratisk diskurs, hvilket ville føre til gennemførelse af høje standarder;

14. fremhæver nyttigheden af MAVISE-databasen⁽⁹⁾, der administreres af Det Europæiske Audiovisuelle Observatorium, og som indeholder oplysninger om audiovisuelle medietjenester og videodelingsplatforme og deres jurisdiktion i Europa; opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at udvide databasens rækkevidde og gøre det lettere for alle interesserede brugere at anvende den; opfordrer til, at artikel 5, stk. 2, i AVMS-direktivet formuleres som en forpligtelse for medlemsstaterne i forbindelse med enhver fremtidig revision af AVMS-direktivet;

15. opfordrer Kommissionen til på grundlag af medlemsstaternes rapporter, i samarbejde med ERGA og i dialog med relevante organisationer fra civilsamfundet at arbejde på fælles kvalitative og kvantitative mål for at fremme den videre udvikling af tilgængelige tjenester for personer med handicap i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i det europæiske direktiv om tilgængelighed⁽¹⁰⁾ for produkter og tjenesteydelser og generelt forbedre tilgængeligheden af tjenesteydelser; mener, at sådanne ambitiøse mål med klare gennemførelsesfrister baseret på den faktiske tilgængeligheds-situation i hver enkelt medlemsstat og under hensyntagen til den seneste tekniske udvikling bør indeholde en procentdel af tilgængeligt audiovisuelt indhold relateret til specifikke typer adgangstjenester; fremhæver, at enhver form for rapportering om forbedringer af tilgængelige tjenester skal være offentligt tilgængelige, og at Kommissionen, når den vurderer medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til AVMS-direktivet, bør sikre sig, at deres forståelse af »forholdsmæssige foranstaltninger« ikke er i strid med artikel 7;

16. understreger vigtigheden af at lette tilgængeligheden (synkronisering, undertekster, lydbeskrivelser eller andre former for beskrivelser) på alle sprog i det område, hvor den audiovisuelle medietjeneste leveres; minder om, at det er afgørende at udpege et lettilgængeligt og offentligt tilgængeligt onlinekontaktpunkt i alle medlemsstater uden unødigt forsinkelse;

17. anmoder om en større indsats for at udbrede europæiske programmer, der repræsenterer hele spektret af Europas sproglige mangfoldighed, under hensyntagen til både officielle sprog og regionale sprog og mindretalssprog; mener derfor, at det er nødvendigt at indsamle data om den sproglige udbredelse af audiovisuelle medietjenester, herunder oplysninger om den sproglige mangfoldighed af relateret synkronisering, undertekstning eller relaterede lydbeskrivelser, der stilles til rådighed sammen med dem, således at man kan handle mere målrettet;

18. noterer sig potentialet i at anvende kunstig intelligens til at gøre audiovisuelle tjenester mere tilgængelige og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme dette på en strategisk og målrettet måde;

19. opfordrer Kommissionen til at anmode om europæiske standarder for adgang til tjenester, herunder ikoner, som respekterer eksisterende praksis, men som også kan anvendes i lande, hvor der mangler retningslinjer for kvaliteten;

20. henstiller til, at det fremtidige AccessibleEU-center opretter et forum for alle de interessenter, der er berørt af det europæiske direktiv om tilgængelighed og AVMS-direktivet, for at muliggøre udveksling af praksis og finde samarbejdsområder med henblik på at forbedre medietilgængeligheden i EU;

21. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse til måling og benchmarking af adgangen til medier i medlemsstaterne;

22. bemærker, at de lovgivende parter har indført vigtige nye elementer i det reviderede AVMS-direktiv, navnlig en bestemmelse, der anerkender medlemsstaternes evne til at vedtage foranstaltninger, der fremmer audiovisuelle medietjenester af almen interesse (artikel 7a), og en bestemmelse, der beskytter audiovisuelle medietjenesters integritet (artikel 7b); fremhæver behovet for at sikre en korrekt gennemførelse af disse bestemmelser i betragtning af den centrale rolle, som udstyrsproducenter og udbydere af brugergrænseflader spiller i at give borgerne mulighed for at få adgang til, opdage og finde audiovisuelle medietjenester online;

23. mener endvidere, at foranstaltningerne i artikel 7a bør styrkes yderligere og tilskynder medlemsstaterne til i højere grad at gøre brug af og udnytte de muligheder, der kan ligge i et passende fremme af audiovisuelle medietjenester af almen interesse; foreslår endvidere, at ERGA bidrager til at udarbejder retningslinjer med henblik på en harmoniseret europæisk tilgang på dette område baseret på en analyse af bedste praksis; mener, at der kan gøres fremskridt i retning af en forpligtelse til at fremme audiovisuelle medietjenester af almen interesse, på betingelse af at omfanget og forståelsen af indhold af almen interesse er harmoniseret og ikke strider mod EU's værdier, samtidig med at der tages hensyn til de eksisterende systemer på området og videreudviklingen heraf;

⁽⁹⁾ Det Europæiske Audiovisuelle Observatorium, »MAVISE — Database on audiovisual services and their jurisdiction in Europe«, tilgået den 3. april 2023.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EØS-relevant tekst) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

24. påpeger i den sammenhæng, at tjenester eller indhold af almen interesse bevidst ikke begrænses til public service-medier, men også omfatter tjenester eller indhold, der leveres af kommercielle medietjenesteudbydere med henblik på at opfylde sociale, demokratiske og kulturelle behov, da de kan repræsentere en større mangfoldighed af synspunkter om det politiske spektrum;

25. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage omfattende og effektive regler i overensstemmelse med AVMS-direktivets artikel 7b for at beskytte signalintegriteten på alle relevante onlineplatforme og grænseflader, der anvendes til at få adgang til audiovisuelle medietjenester;

26. understreger betydningen af numeriske knapper på fjernbetjening for at sikre, at audiovisuelle medietjenester af almen interesse er synlige og lette at finde; bemærker, at nogle producenter har fjernet disse knapper fra deres fjernbetjening og dermed sat de traditionelle kanalnummersystemer på spil;

27. mener, at det er i overensstemmelse med AVMS-direktivets mål, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre en fremstående position for audiovisuelle medietjenester af almen interesse, såvel som en fremstående position for europæiske programmer over for relevante brugergrænseflader og platformstjenester, der tilbyder deres tjenester til brugere på den pågældende medlemsstats område, men som ikke selv er etableret der; minder om betydningen af, at sådanne foranstaltninger baseres på gennemsigtige og objektive kriterier; understreger, at det står medlemsstaterne frit for at inddrage andre medier, f.eks. radio, onlineaudio eller pressen, i gennemførelsen af AVMS-direktivet i national ret;

28. mener, at der er behov for at se på anvendelsen af kunstig intelligens i forbindelse med audiovisuelle medietjenester for at sikre og fremme ytringsfriheden, herunder meningsfriheden og retten til at modtage og videregive oplysninger og idéer;

29. anser det for hensigtsmæssigt at fastholde de europæiske kvotekrav som minimumsmål på deres nuværende niveau, så længe der ikke er evidens for, at det må anbefales at gøre det på anden måde; understreger vigtigheden af bestemmelserne om fremme og distribution af europæiske programmer sammen med værktøjer til at gøre dem lettere at finde, som ERGA forsyner medlemsstaterne med, og deres direkte indvirkning på lokale økosystemer for skabelse af audiovisuelle medietjenester og erhvervslivet; opfordrer Kommissionen og ERGA til at fremme udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne med hensyn til anvendelse af sådanne værktøjer til at gøre dem lettere at finde med henblik på på lang sigt at fremsætte forslag til specifikke foranstaltninger, der skal anvendes af alle medlemsstater; minder medlemsstaterne om, at de kan gå ud over EU's kvotekrav på nationalt plan;

30. fremhæver, at indførelsen af EU's kvotekrav havde til formål at fremme det europæiske kreative økosystem ved at øge EU-publikummets eksponering for europæiske programmer og ved at give europæiske frembringelser flere muligheder for at nå ud til seere i hele EU; mener, at det er nødvendigt at sikre regelmæssig overvågning af gennemførelsen af EU's kvotekrav, herunder de typer af audiovisuelle værker, der er omfattet, og mængdeberegninger af kvoten for on-demand-tjenester;

31. fremhæver, at der med den seneste revision af direktivet om audiovisuelle medietjenester blev indført en undtagelsesmekanisme for oprindelseslandsprincippet, navnlig i henhold til artikel 13, stk. 2, med henblik på at skabe en bedre balance mellem de regler, der gælder for de forskellige aktører, der leverer den samme tjeneste, samtidig med at der sikres kulturel mangfoldighed og fair konkurrence mellem alle aktører, der er målrettet mod et nationalt marked, og et stabilt og mangfoldigt europæisk kreativt økosystem i disse lande; bemærker, at 14 medlemsstater f.eks. anvender mekanismen til at bidrage til nationale midler og direkte investeringer;

32. understreger, at der mangler sammenlignelige data og bemærker, at visse markedsaktører har erklæret, at bestemmelsen vil være afgørende for målene om at fremme og diversificere den europæiske audiovisuelle sektor og vil stimulere den kulturelle mangfoldighed, samtidig med at andre markedsaktører har erklæret, at disse undtagelser vil have uønskede virkninger for det indre marked eller vil kunne medføre yderligere omkostninger;

33. fremhæver, at denne evaluering på omfattende vis bør omfatte fremme af europæiske programmer i et uensartet europæisk medielandskab, der omfatter små og store, og regionale, europæiske og ikke-europæiske udbydere, i et afsnit om den aktuelle kulturelle, tekniske og kommercielt relevante udvikling og bør fremsætte forslag til specifikke foranstaltninger til løsning af de konstaterede problemer;

34. bemærker, at beregningen af kvoter for tv-spredningsforetagender i artikel 16 i AVMS-direktivet ganske vist udelukker nyheder, sportsbegivenheder, spil, reklamer, teleteksttjenester og teleshopping, men at der ikke findes en undtagelse for audiovisuelle on-demand-tjenester; opfordrer Kommissionen til at vurdere de programtyper, der tilbydes af audiovisuelle on-demand-tjenester, og som er indregnet i andelen af europæiske programmer, der findes i kataloger, og som gøres tilgængelige på en fremtrædende måde med henblik på at sikre, at kvotens fokus opfylder de samme mål som artikel 16;

35. tilskynder endvidere til en omfattende undersøgelse med henblik på at vurdere muligheden for, merværdien af og indvirkningen på det europæiske kreative økosystem af fælles EU-dækkende minimumskrav til investeringsfremmende ordninger som et middel til at supplere bestemmelserne om finansielle forpligtelser i AVMS-direktivet under hensyntagen til bedste praksis i EU og på verdensplan og med fokus på integration af sociale eller kulturelle virkninger, der er ønskelige med hensyn til mediepolitik, såsom talentudvikling, sociale forpligtelser, inklusion, mangfoldighed, ligestilling mellem kønnene og grøn omstilling;

36. mener, at retningslinjerne i henhold til AVMS-direktivets artikel 13, stk. 7, om at sidestille en sæson af en serie med en titel i forbindelse med beregning af andelen af europæiske programmer i on-demand-kataloger bør vurderes rettidigt i lyset af målet om at sikre en afbalanceret repræsentation af filmproduktioner og TV-serier og målet om at give de europæiske forbrugere et varieret tilbud; mener desuden, at udtrykkene »en lav omsætning« og »udbydere med et lille publikum« bør vurderes for at se, om de er tilstrækkeligt klare og gør det muligt at harmonisere deres anvendelse i tilstrækkeligt omfang;

37. forstår, at nogle medlemsstater i forbindelse med deres gennemførelse af artikel 14 i direktivet om audiovisuelle medietjenester for så vidt angår transmission af begivenheder af væsentlig betydning og offentlighedens mulighed for at se dem har vedtaget uforholdsmæssige regler om omfanget af de begivenheder, der er omfattet, forhandlinger med kvalificerede tilbudsgivere, kvalifikationskriterier og deres overordnede egnethed til det nuværende konkurrenceprægede landskab, f.eks. med hensyn til onlineadgang til begivenheder; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsen af reglerne for at sikre, at begivenheder af væsentlig betydning forbliver tilgængelige for så mange som muligt i gratis TV-udsendelser;

38. påpeger, at dataindsamling vedrørende de tilgængelige audiovisuelle medietjenester på onlineplatforme giver disse platforme en konkurrencefordel;

39. glæder sig over, at gatekeeperne i henhold til forordningen om digitale markeder⁽¹⁾ skal dele nogle af de data, de genererer, og at gatekeepere ikke må favorisere deres eget indhold frem for tredjeparters; mener, at dette måske ikke er tilstrækkeligt til at sikre fair konkurrence og et mangfoldigt audiovisuelt medielandskab; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvad der er tilstrækkelige foranstaltninger til at undgå denne uligevægt i markedstyrke og sikre, at udbydere af audiovisuelle tjenester har adgang til alle data vedrørende brugen af deres tjenester;

40. understreger endvidere, at de nødvendige data som minimum skal være tilgængelige for de respektive nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, således at de kan afgøre, om audiovisuelle medietjenester af almen interesse har fået en passende fremtrædende plads, eller om europæiske programmer har fået en fremtrædende plads i kataloger over on-demand audiovisuelle medietjenester;

41. opfordrer til, at potentialet for sam- og selvregulering udnyttes fuldt ud, og at deres respektive virkninger for udbydere af audiovisuelle medietjenester evalueres regelmæssigt for at give den bedst mulige kvalitet og indvirkning;

42. opfordrer Kommissionen til nøjere at undersøge det hurtigt voksende udbud af audiovisuelle medietjenester, der udarbejdes af online-influencere, med fokus på beskyttelse af mindreårige og forbrugere og også her gennemføre en komplet, klar og synlige opdeling i reklame og eget indhold; anerkender, at manglende mærkning af kommerciel kommunikation som sådan i stigende grad er et konkurrenceproblem, der har negative konsekvenser for beskyttelsen af mindreårige og forbrugere;

43. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at udbyderne af audiovisuelle medietjenesters identitet fremgår så komplet som muligt, også online, via et logo eller andre former for branding, der er genkendelige for brugeren;

44. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til effektivt at opfylde deres forpligtelse i henhold til AVMS-direktivets artikel 30, stk. 4, om de nationale tilsynsmyndigheders eller — organers finansielle og menneskelige ressourcer med hensyn til de stadig mere komplekse opgaver og til at fremme det grænseoverskridende samarbejde; insisterer på behovet for at sikre den uafhængighed, der kræves i henhold til AVMS-direktivet; understreger betydningen af at give ERGA effektive midler og værktøjer til at overvåge overholdelsen af de forpligtelser, der er fastsat i AVMS-direktivet, samt sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse; anmoder om, at ERGA får større uafhængighed ved bl.a. at oprette et sekretariat for ERGA, som er uafhængigt af Kommissionen;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) (EØS-relevant tekst) (EUT L 265 af 12.10.2022, s. 1).

45. insisterer på, at Kommissionen uanset fremtidig lovgivning sikrer en konsekvent og omfattende gennemførelse af AVMS-direktivet og dets mål i medlemsstaterne, idet der lægges særlig vægt på direktivets artikel 30, som under alle omstændigheder kræver løbende, omhyggelig overvågning og rettidige reaktioner på enhver uønsket udvikling; kræver, at Kommissionen handler hurtigt, hvis der er tegn på, at en national tilsynsmyndighed eller et nationalt tilsynsorgan kan udøve sine beføjelser på en måde, der er uforenelig med EU's mål og værdier, navnlig i tilfælde af mistanke om krænkelse af de rettigheder og friheder, der er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder;

46. opfordrer indtrængende Kommissionen til rettidigt at udstede de retningslinjer, der kræves i henhold til AVMS-direktivets artikel 33a, stk. 3, om anvendelsesområdet for hver medlemsstats gennemførelsesrapport om udviklingen i mediekendskabet, således at den rettidige levering af disse rapporter ikke forsinkes yderligere; gentager, at modtagere af medietjenester i EU har ret til at modtage og videregive oplysninger i henhold til artikel 11 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, og minder om, at denne ret og muligheden for at få adgang til frie og pluralistiske medietjenester i EU ikke kan nydes af alle, medmindre den ledsages af tilstrækkelig uddannelse i mediekendskab, hvilket navnlig blev adresseret i det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester; understreger, at mediekendskab ikke bør begrænses til læring om værktøjer og teknologier, men bør have til formål at udstyre borgerne med den evne til kritisk tænkning, som er nødvendig for at kunne udvise dømmekraft, analysere komplekse realiteter og sondre mellem holdninger og kendsgerninger;

47. bemærker, at udfordringer vedrørende retten til at modtage og videregive oplysninger og muligheden for at få adgang til frie og pluralistiske medietjenester ofte vanskeliggøres som følge af visse onlineplatformes dominans; anbefaler derfor, at det overvejes at indføre afgifter på disse platforme, hvorfra der kan tilvejebringes finansiering til etablering og styrkelse af initiativer vedrørende mediekendskab på tværs af medlemsstaterne;

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen;
